

List pamětní.

1788
Léta Páně tisícího devíti stého jedenáctého (1911)
evangelický reformovaný sbor v Německém opravoval
svůj chrám, který po vydání tolerančního patentu byl
roku 1783 zbudován a roku 1861 po vydání protestant-
ského patentu rozšířen, věži a krovny opatřen. Roku
1911 byl chrám posud šindelem krytý pokryt plechem, krov
věže značně sešlý částečně novým nahrazen, věž rovněž
plechem pokryta a novou porcelánou bání a hvězdou ozdo-
bena.

Sboru stáli tehdý v čele tyto páni bratři:

Josef Musil z Kuklíka čis. 10. kurátor,

Adolf Tobias z Německého čis. 20., pokladník,

František Kůcera z Německého čis. 38., nástupce kurátorův

František Hanych z Vřístě, presbyter,

Josef Bukáček z Lišné, presbyter,

František Kobac z Lišné, presbyter,

Josef Houděk z Odrance, presbyter,

Jan Lamplot z Odrace, presbyter,

Josef Jun z Kuklíka, presbyter,

František Musil z Valdorfa čis. 5., presbyter,

František Dvořák z Mor. Křižánek, presbyter,

František Bukáček, ml. z Mor. Křižánek č. 49, presbyter

Josef Bednár z Novosadů, presbyter,

Jan Libra z Novosadů, presbyter,

František Balabán ze Samotína, presbyter

Antonín Štehlík z Kadova, presbyter,

František Kadlec z Kadova, presbyter,

Adolf Pokorný z Krátké, presbyter.

Farářem sboru byl František Rozbořil.

Duši čítal sbor toho času 1760, a to:

v Německém 304, v Mor. Milovech 17, v Odranci 221,

v Kuklíku 205, v Novosadech 140, v Samotíně 104,

v Kadově 177, v Lišné 171 v Mor. Křižánkách 163

ve Valdově 85, ve Třišti 85, v Krátké 75, v Cikhaji 13.

Práce opravné byly provedeny za velmi dobré pohody.

Kež chrám opravený jest církvi Páně Německé milým domem modlitby!

Kež hvězda nad věží se křipytíci volá celý sbor k té hvězdě jasné jilní svítící do temnoti našeho pozemského života,

ke Kristu Ježíši! A bane necht povádá celou církev, aby sloužíc Bohu vzala v ruce své bane pláté plné vůně, jež

jsou modlitby svatých.

Hospodine, Bože náš! Necht oči své jsou otevřeny na plům kento

ve dne i v noci. Přikláněj se ku k nám v své milosti a modlitby
naše vyslychej.

V Německém, dne 12. září 1911.

František Rozbořil,
farář.
Josef Musil
kurátor

František Rozbořil

Opravu prováděti:

Tesařský mistr Josef Hlenuch z Německého, a
klempířský mistr František Šiler ze Stratky.
Báň nasazena dne 12. září 1911.

Do báň vloženy drobné mince toho času
běžné.

Chrám tolerancí zříděn r. 1788.

opavit

Dr. Adolf Špindl,
farář.

Pamětní listina.

Československý evang. sbor v Německém provedl v době od 18. července do druhé polovice srpna 1938 opravu chrámu Páně, o jehož dřívějších osudech vypravuje kronika a také „list pamětní“. Chrámu byl nově osádknut, střecha věže natřena, dárů i hvězdů vyčištěny a natřeny. Opravu provedl pečlivě pan stavitel Šiv z Nového Města, natěm věže pan Jan Kubáček, mistr klempířský v Německém.

O provedení opravy pečovali tyto bratři starší:

Indrůch Bukáček z Odvance, křesťan,

František Otáček ze Samotína, mistrovník,

Jan Plínek z Německého, církevní hospodář,

Josef Šedý z Německého, polkadník,

Adolf Kelený z Německého, presbyter,

Josef Bukáček z Lisné, presbyter,

František Nejedlý z Lisné, presbyter,

František Kucera z Německého, presbyter,

František Tichý ze Víně, presbyter,

Josef Libra z Kukulíku, presbyter,

Tomáš Jura z Kukulíku, presbyter,

Josef Lampl z Odvance, presbyter,

Adolf Konvalinka a Krátké, presbyter,

Jan Bránda a Kadova, presbyter,

František Šimr a Kadova, presbyter,

František Mušil a Blatin, presbyter,

František Bukáček a Blatin, presbyter,

Jan Dvořák a Valdonfa, presbyter,

František Hlerych a Mor. Křižánek, presbyter,

František Bukáček a Mor. Křižánek, presbyter.

Farářem sboru byl v této době P. Adolf Tospíšil.

Sbor čítal celkem 1510 duší.

Gráce byly provedeny při slušného počasí, na něž musíme Pánu děkovati. Jedno však nás trápí: je to boživá situace mezi národní, v níž obvolává náš národ jest těžce ohrožen. Sklouň-li se Pán milostivě k našemu národu a zachová-li jej, nechtě-li, ať se Pán jednou po nás přijde a budou čísti tuto listinu, ať se Pán někdy někdy věci učinil s námi Hospodine.

Přijmi se dohodný spásiteli náš, Pane Ježíši Kriste, k tomuto sboru a dej rozvolání Ducha svého na všechny jeho údy. Tobě, ó Hospodine, buď čest i sláva na věky. Amen.

V Koneckém, dne 17. srpna 1938.

Zelemý Adolf
presbyter.

P. Adolf Tospíšil,
farář.

Pamětní listina

Městyň odedávna zvaný Německý se v srpnu roku 1948 přejmenoval na Směrné. Kvůli vině německého národa na rozpoutání a hrůzách 2. světové války už místní obyvatelé nechtěli, aby jejich obec měla pojmenování Německý.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Směrném se v červenci až listopadu roku 2021 pustil do velké rekonstrukce věže kostela, která už byla v havarijním stavu a makovice s hrůzdou se povážlivě nakláněly. V následujících dvou letech plánujeme pokračovat dál rekonstrukcí celé střechy kostela.

16. srpna 2021, když se sundávala makovice, byla k ní vyzvednuta měděná pamětní schránka o rozměrech 12 x 9 x 2 cm. 6. září pak byla na společné schůzi staršovstva směrnického a daňkovického slavnostně otevřena. Byly v ní 2 pamětní listy z let 1911 a 1938, černobílá fotografie kostela z roku 1938, 6 mincí z období Rakouska-Uherska a 8 mincí z období Československé republiky. Mezi mincemi se rolašit pěkně vyjímalá stříbrná jubilejní pětikoruna k 60. výročí panování císaře Františka Josefa I. z roku 1908.

Čelá rekonstrukce byla zadána místní stavební firmě Báča, Polička s.r.o., pana Oldřicha Báci z Poličky. Stavbyvedoucím byl pan Ing. Stanislav

Urban z Kamence. Za náš evangelický sbor prováděl stavební dozor bratr Ing. Josef Klíma ze Sněžného č. p. 18. Od července do konce listopadu 2021 stálo kolem věže lešení. Tesářištké mistři Jaromír Pavliš z Borové a Erik Kalas ze Tvitar vyměnili pozednice nesoucí svornou stolicí a krotnici, které byly zcela rozpadlé. Částečně byly vyměněny pozednice a brány tvořící vrch osmiboké věže, osazena 4 nová okna (repliky původních), vybedněna věž a osazen renovovaný železný Arm na nasazení makovice a hvězdy.

114 let starý a 30 m vysoký modřín na krotnici (středový sloup) byl vybrán na vrchu Bohdalce. Na pile v Jedlové byl kmen připraven k výrobě osmiboké, 8 m dlouhé krotnice, která pak byla ze dvou kusů vyseknuta na věž.

Pohládku titan-zinkového falcovaného patinovaného plechu Rheinzink, odstín blaugrau, který byl vyroben v Německu, odborně provedli mistři klempíři Jiří Zámečník z Poličky, Břetislav Bába z Rokozné a Lukáš Fiala z Bystřého. Pokud teplota klesla pod 10°C museli plech nahřívát, aby se dal ohýbat a nepřaskal.

Pozlacení makovice a hvězdy plátkovým 24 karátovým zlatem provedl mistr zlatník Ladislav Moravec z Vojkovic.

Opravu fasády horní poloviny věže udělal Zdeněk Ondra z Rokytna.

Od roku 2007 je na věži kostela umístěna retranslační stanice bezdrátového internetu.

V roce 1948 byly do kostela pořízeny nové varhany od firmy Vilímek, Hutná Hora.

V letech 1957 - 1958 byl kostel vybaven dle návrhu architekta Bohumila Bareše novou kazatelnicí, dřevěným obkladem, ohry a vymalován.

V roce 1995 proběhla nová výmalba kostela dle návrhu akademického malíře Daniela Balabána.

V roce 1997 byla na kostele udělána nová fasádní omítka.

V roce 2005 byla natřena plechová střecha kostela.

Č. kostelní rada se léta stará František Kubík, Směšné 157.

Členy staršovstva v roce 2021 byli:

Pavel Honvalinka z Křátké č. 10, kurátor

Lubaš Vítek z Křížánek č. 120, místokurátor

Jana Hudečková ze Směšného č. 108, pokladní

Zdeněk Daniel ze Směšného č. 99, hospodář

Ing. Rudolf Vašek ze Samotína č. 7

Ing. Jaroslav Kadlec ze Směšného č. 25

PhDr. Radka Harlíčková ze Směšného č. 159

Jindřiška Krpálková z Křížánek č. 85

Alga Šváčková z Křížánek č. 7

Jana Teplá ze Směšného č. 64

Farářkou sboru se nově od 1. května 2021 stala Mgr.

Martina Kadlecová, která se přistěhovala s manželem ze sboru v Liliňkách u Brna, kde bydleli celkem 28 let,

z toho 14 let pracovala jako farářka sboru. Sboru ze

Směšném a Daňkovicích se rozhodly ji pozvat jako

svoji farářku společně, každý na polovinu pracovního

úvazku z důvodu zvyšujících se odvodů do Personálního fondu na ústředí církve za každé farní místo, což souvisí s přechodem ČCE na samofinancování.

Ubor ve Směšném má v roce 2021 188 členů, z toho ve Směšném 77, na Krátké 4, na Křížánkách 27, ve Vřísti 7, v Odramci 29, na Blatinách 1, v Kadově 6, v Podlesí 1, Lisná 11, Jamotín 1, Kluhík 8.

Městys Směšné měl k 16. 11. 2021 738 občanů, z toho: Směšné 583, Blatiny 52, Vříst 36, Jamotín 24, Krátká 21, Milovy 9, Podlesí 13. Starostkou je RNDr. Renata Dvořáková a místostarostou Akad. architekt Petr Lechner.

Kateletská stanice Křížánky: Moravské Křížánky spadají pod farnost Směšné, České Křížánky pod farnost Svratouch. V krutých zimách využívali farníci k bohoslužbě školu v Křížánkách. To však v roce 1948 skončilo. V roce 1968 sbor Směšné zakoupil dům čp. 43 v Křížánkách od rodiny Polanských poté, co Albina Polanská zemřela. Chaloupka byla opravena a 5. ledna ¹⁹⁶⁹ slavnostně otevřena. Kromě farářů sboru měla velký podíl na dění v chaloupce sestra Emilie Vašková, která vedla nedělní školu a bratr Henrych, který se o chaloupku mnoho let staral.

Celkové náklady na obnovu věže byly odhadnuty na 1.250.000 Kč. Žádosti o dotace na evangelický kostel ve Směšném jako na kulturní památku vyjednal farář Ondřej Ruml z Nového Města na Moravě, který Směšné do nástupu faráře Martina Kadlecové administroval.

Velmi mile nás překvapilo a v práci na rekonstrukci střechy kostela povzbudilo, když na začátku září 2021 znenadání přišel internetovou poštou na adresu sboru krátký email. Pan Robert Kadlec z USA (Chelsea, Michigan) se ozval s nabídkou finanční podpory při rekonstrukci kostela. On sám se narodil už v USA, ale jeho prarodiče, babička Františka Hanusová se narodila ve Směném čp. 54 (v té době ovšem nazývané Německé) a v říjnu 1863 byla ve Směném pokřtěna. A dědeček Adolf Kadlec se narodil v Krásměně čp. 40 a v listopadu 1863 byl pokřtěn v kostele. Vzáli se 3. března 1886 ve Směném, oddával je farář František Smelánka. Evang. f. Jan Dus z Poličky mu před časem zjišťoval informace o jeho předcích a pan Robert Kadlec nám napsal: „Čtyři generace mých předků patřily do kostela ve Směném. I když jsem se narodil v USA, cítím silné vazby se k nim svým předkům. Vyrostal jsem v Kaledonii ve Wisconsinu. Moje matka navštěvovala v sobotu českou jazykovou školu, která je dnes místní historickou památkou ve Wisconsinu. Moji prarodiče po příjezdu do USA nepraktikovali žádnou náboženskou víru. Borážují na poněkud zvláštní, že si s sebou nepřinesli své náboženství. Vyrostl jsem tedy bez vyznání a ani dnes nejsem pravidelným návštěvníkem kostela. Přesto mám velký obdiv k českým evangelíkům, že si během staletí represí udrželi víru. Vaše farnost hrála důležitou roli v životě mých prarodičů a jejich předků, a tak je dle České republiky uznána za vhodně označit kostel za kulturní památku, chci vidět, aby zůstal v dobrém stavu. Nyní jsem převážně v důchodu, ale můj podnikatelský život zahrnoval několi-

krát návštěvou České republiky. Překvapilo mě, že jsem po-
cítile velký pocit sounáležitosti. Genealogické výzkumy
f. J. Dusa mě inspirovaly ke studiu české historie. Jsem
pokořen tím, jak málo jsem věděl o kmeni svých předků.
Píšu o tom všem knihu pro svoje děti, vnoučata a pravnou-
čata. Jejich životy jsou nyní kaneprázdňené, ale myslím a
doufám, že jednoho dne se budou, podobně jako já, velmi
rajmát o rodinnou historii." Pan R. Kadlec nakonec poslal
na rekonstrukci střechy evang. kostela ve Směrném šek na
10.000 amerických dolarů, což převedeno na české koruny
činilo 214.267 Kč. Stal se tak prozatím největším sou-
kromým dárce, který přispěl na rekonstrukci střechy
kostela.

Ze státních prostředků jsme dostali:

350.000 Kč dotace od Ministerstva kultury ČR

250.000 Kč dotace od Kraje Vysočina

120.000 Kč dotace od Městyse Směrné

Z celocírkevních prostředků ČCE:

250.000 Kč dar celocírkevní Jeronýmova jednota

40.000 Kč dar seniorátní Jeronýmova jednota

Také členové našeho sboru i lidé z různých stran
začali dávat na rekonstrukci peněžní dary.

Vloženo do pamětní schránky při bohoslužbě o
poslední neděli církevního roku 21. listopadu 2021
v evangelickém kostele ve Směrném.

Čestl. J. Smalík
kurátor

Martina Kadlecová
farářka